

Conclusies van de vergadering van de
Coördinatie Commissie voor Europese Integratie-
en Associatieproblemen op 27 februari 1968

1) Begroting Europese Gemeenschappen 1968

De Coördinatie Commissie besprak een nota van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, kenmerk 37794, en verenigde zich met de daarin neergelegde conclusie dat Nederland de begroting met de door de Commissie voorgestelde personeelsbesnoeiingen tijdens de raadszitting van 29 februari zal kunnen aanvaarden. Daar naar Nederlands inzicht de rationalisatie van de diensten van de Europese Commissie echter zeer bescheiden is gebleven, zal wel van Nederlandse kant in de Raad een verklaring dienen te worden afgelegd, waarin tot uitdrukking wordt gebracht dat in de toekomst verdergaande rationalisaties dienen plaats te vinden. Een betreffende verklaring, gevoegd als bijlage bij bovengenoemde nota, werd goedgekeurd, met dien verstande dat daaraan de volgende zinsnede zal worden toegevoegd:

"Om de onrust onder het personeel niet te laten voortduren, zou de voortgezette rationalisatie kunnen worden bewerkstelligd in het kader van het normale personeelsverloop".

Teneinde misverstand te vermijden besloot de Coördinatie Commissie de directoraten-generaal "Juridische Dienst" en "Sociale Zaken" te schrappen uit de onderste alinea van de eerste pagina van bovengenoemde nota.

2) Communautaire tariefcontingenten 1968

De Coördinatie Commissie kwam overeen, dat Nederland in de Raad van 29 februari a.s. bij de aanvaarding voor het tariefcontingent voor magnesium een verklaring zal afleggen, waarin gezegd wordt dat Nederland aanneemt dat de verplichtingen aangaande in de Kennedy Rome worden nagekomen en dat, wanneer zou blijken dat dit niet het geval is, Nederland zich het recht voorbehoudt deze zaak in de Raad aanhangig te maken. Alleen indien zou blijken, dat het afleggen van deze verklaring het risico zou inhouden van een heropening van de discussie, zou daarvan moeten worden afgezien.

3) Israël

De Coördinatie Commissie bevestigde dat het van belang is om in de Raadszitting van 29 februari duidelijk te laten uitkomen dat vijf Lid-Staten geporteerd zijn voor een preferentiële regeling met Israël en dat slechts één Lid-Staat (Frankrijk) daartegen gekant is. Het lijkt daarbij verstandig de verschillen tussen de Vijf, die pleiten voor een preferentiële oplossing, niet te veel te belichten. In elk geval zal tevens moeten worden gesteld, dat het te bereiken preferentiële akkoord in overeenstemming moet zijn met de vereisten van het GATT. De Raad zou aan de Permanente Vertegenwoordigers de opdracht moeten geven om de modaliteiten van een preferentiële regeling nader te onderzoeken.

4) Algerije

Aangenomen dat Frankrijk negatief reageert op het Israëlische associatieverzoek, en mede gezien de grote onzekerheid die er bestaat op andere onderdelen van de buitenlandse betrekkingen van de Europese Gemeenschap, zou Nederland zeker dienen te pleiten voor een uitstel van een beslissing over Algerije. Zulks zou ook zeer wel passen in de benadering van het Italiaanse memorandum van 23 februari jl. Ook indien Frankrijk tegen de verwachtingen in, zou instemmen met een preferentieel akkoord met Israël, zou de Nederlandse houding gereserveerd dienen te blijven.

5) Toetreding van het Verenigd Koninkrijk en andere landen

De Coördinatie Commissie wijdde een gedachtenwisseling aan het Italiaanse memorandum van 23 februari 1968 en constateerde dat dit memorandum, hoewel het hier en daar parallel loopt met het Benelux-memorandum, over het algemeen geen gelukkige bijdrage aan de raadsdiscussie van 29 februari kan worden genoemd. Mogelijk zou een samensmelting met het Benelux-memorandum kunnen plaats vinden, waardoor een beter tactisch uitgangspunt voor de discussie zou kunnen worden geschapen.

Vervolgens besprak de Coördinatie Commissie de mogelijkheid dat van Duitse zijde in de a.s. raadszitting plannen ter tafel worden gebracht voor een vrijhandelszone van de EEG met de kandidaat Lid-Staten. Men constateerde, dat het uiterst onwaarschijnlijk is dat van Franse zijde hieraan medewerking zal worden verleend. Mochten Frankrijk en Duitsland het echter wel eens worden (wellicht over een beperkter tarifair arrangement of over een vage studieopdracht aan de Europese Commissie), dan doet zich de vraag voor of

Nederland zich tegen een dergelijke ontwikkeling zou dienen te verzetten. Het zou de positiebepaling vergemakkelijken, indien op korte termijn enige indicaties van Engelse zijde zouden kunnen worden verkregen omtrent de aanvaardbaarheid van een dergelijke oplossing; het is echter onzeker of men deze indicaties tijdig zal verkrijgen. In elk geval dient vermeden te worden dat Nederland zijn medewerking zou verlenen aan een ontwikkeling, die tenslotte door het Verenigd Koninkrijk zou moeten worden afgewezen. Het gevaar van de huidige Duitse politiek is nl. dat het veto in feite van Frankrijk naar Engeland zou worden verschoven.

Nederland zal zich uiteraard niet dienen te verzetten tegen de ontwikkeling van een vrijhandelszone met een van te voren vastgelegde eindtermijn en een gegarandeerde overgang naar het lidmaatschap. Het is echter uiterst onwaarschijnlijk dat de discussie te Brussel tot een dergelijk resultaat zal leiden. Men was het er algemeen over eens dat een vage studieopdracht aan de Commissie, zoals bv. vervat in het Italiaanse memorandum een groot gevaar voor het verzanden van de gehele discussie in zich houdt. Aan een dergelijke studieopdracht waren derhalve bepaalde voorwaarden te stellen.

De Coördinatie Commissie bevestigde dat een eventueel arrangement met het Verenigd Koninkrijk dient te voldoen aan de bepalingen van artikel XXIV van het GATT. Afwijkingen hiervan op grote schaal zouden tot zeer ernstige gevolgen op handelspolitiek gebied kunnen leiden.

6) Joegoslavië

Nederland is akkoord met het afsluiten van een non-discriminatoir handelsverdrag tussen de EEG en Joegoslavië. Indien, in overeenstemming met de gedachten uit het Italiaanse memorandum, besloten zou worden tot een moratorium ten aanzien van de buitenlandse betrekkingen van de EEG, zou Joegoslavië daaronder kunnen vallen, doch zulks is niet noodzakelijk, daar het hier gaat om een non-discriminatoir handelsverdrag. Indien de bestaande Italiaanse reserve tegen het onderhavige handelsverdrag wordt opgeheven, staan geen verdere belemmeringen aan de afsluiting daarvan in de weg.

7) Non-proliferatie verdrag

Op verzoek van Duitsland zal in de Raad van 29 februari onder het punt Diversen gesproken worden over het non-proliferatie verdrag. De Bondsrepubliek zou met name willen bereiken dat de Europese Commissie, op basis van het ontwerp-artikel III, met de IAEA te Wenen in overleg treedt omtrent de mogelijkheden van een overeenkomst aangaande de inspectie; eventueel zou de Bondsrepubliek ook willen volstaan met een studie van de Commissie hierover.

De Coördinatie Commissie was unaniem van mening dat het de opzet van de Bondsrepubliek is om de Commissie aan de Duitse kant te krijgen wat betreft de bezwaren tegen het non-proliferatie verdrag, met name door te laten blijken dat een overeenkomst met de IAEA moeilijk te bereiken zal zijn. Van Nederlandse kant zou hiertegenover moeten worden gesteld dat er voor artikel III nog slechts een ontwerp-tekst bestaat, die waarschijnlijk nog geamendeerd zal worden. Het is bepaald prematuur om zich nu reeds te gaan verdiepen in de uitvoeringsmodaliteiten van dit ontwerp. Tegen de door Duitsland gewenste studie dient derhalve bezwaar te worden gemaakt.

8) Conjunctuuraanbeveling aan de Lid-Staten

Daar nog geen tekst beschikbaar was, kon de Coördinatie Commissie zich nog niet over deze aanbeveling uitspreken. De Minister van Economische Zaken zal zo spoedig mogelijk overleg plegen met zijn ambtgenoten van Financiën, Buitenlandse Zaken, Sociale Zaken en Landbouw en Visserij.

9) Bronheffingen op dividenden en obligatierenten; fusies.

De Coördinatie Commissie besprak een nota terzake van het Ministerie van Financiën (kenmerk 36270) en verenigde zich met de daarin neergelegde conclusies. Opgemerkt werd echter dat de laatste alinea van pag. 1 ten onrechte indruk kan wekken dat Nederland gecommitteerd is om alle maatregelen te nemen die een goede werking van de economische unie zouden bevorderen; zulks is echter geen juiste weergave van het stadium waarin de EEG zich thans bevindt en waarbij het nog de vraag is in hoeverre de opbouw van een economische unie, waarmee nog slechts een eerste begin is gemaakt, moet worden voortgezet.

10) Indirecte belasting op het bijeenbrengen van kapitaal

De Coördinatie Commissie besprak een nota terzake van het Ministerie van Financiën (kenmerk 37273) en verenigde zich met de daarin neergelegde conclusies.

11) Instelling van een gemeenschappelijke berekeningsmethode voor de gemiddelde percentages op grond van artikel 97 EEG (heffing en teruggave van omzetbelasting aan de grens)

De Coördinatie Commissie besprak een nota terzake van het Ministerie van Financiën (kenmerk 37793). De conclusie werd getrokken dat Nederland onder de huidige omstandigheden dient te vermijden om Italië te Brussel onnodig voor het hoofd te stoten. Mocht Italië zich met de richtlijn kunnen verenigen, dan bestaat ook van Nederlandse kant geen enkel bezwaar om akkoord te gaan. Mocht Italië zich blijven verzetten, dan zal Nederland zich niet tegen Italië opstellen. In geval de richtlijn niet tot stand komt, blijven de artikelen 95 tot en met 97 van het EEG-Verdrag van kracht.

DGES, 27 februari 1968